

اعتراض به جای فوتبال اشتباه به جای زندگی

پرسپولیس برابر الدحیل با همان فرمولی گل خورد و بازنده شد که پیش از این در تیم ملی در جام ملت‌های آسیا دیده بودیم. اشتباه و اعتراض. همان کلیدواژه ناکامی فوتبال ایران که به نظر قرار نیست پایان داشته باشد. اشتباهات زنجیره‌ای و مرگبار که بازی به بازی تکرار می‌شوند و از آن گریزی نیست. اعتراض به جای فوتبال، اشتباه به جای زندگی. پرونده امروز این ماجرای دردآور را واکاوی می‌کند.

اشتباهات بزرگ، مجازات بزرگتر

درسی برای تمام فصل

سامان موحدی راد

مازیار حکمت

۱ پرسپولیس یک بار دیگر شروع ناامیدکننده‌ای در لیگ قهرمانان آسیا داشت. آنها دو فصل قبل لیگ قهرمانان را با شکست برابر السد قطر آغاز کردند و فصل گذشته هم با تساوی برابر پاختاکور. به این ترتیب سرخ‌پوشان پایتخت در ناکامی آغاز لیگ قهرمانان هت‌تریک کردند. اگر چه نگاهی به همین سابقه هم نشان می‌دهد که آنها در پایان دور گروهی موفق به صعود از گروه‌شان شدند. پس چندان نباید نگران بود. اگر چه این راحتی خیال به این معنی نیست که از اشتباهاتی که منجر به ثبت شکست دوبار صفر برابر الدحیل شد به سادگی عبور کنیم. پرسپولیس در حالی به مصاف الدحیل قطر می‌رفت که چند روز قبلش در دربی به راحتی دروازه‌اش دوبار باز شده بود و بارها هم تهدید شد. تیمی که در لیگ تاپیش از این هفت گل دریافت کرده بود حالا با چالش جدی مواجه بود. اگر خط دفاعی آنها در برابر ترکیب قانیدی و ارسلان مطهری چنین آسیب‌پذیر است در برابر مثلث مانژوکیچ، معز علی وادمیلسون چه خواهد کرد؟ اولین کاری که یحیی گل محمدی انجام داد تغییر ترکیب خط دفاعی تیمش بود. جایی که در بازی قبلی پاشنه آشیل اش شده بود را ترمیم کرد و محمد نادری را جای انصاری به میدان فرستاد. برای ترکیب قلب دفاع هم دیگر خبری از سید جلال

حسینی نبود و شجاع خلیل‌زاده که در لیگ قهرمانان محروم نبود به این بازی رسید تا در کنار کنعانی زادگان زوج متفاوتی تشکیل دهند. با این حال همه این تمهیدات بی‌اثر بود و پرسپولیس خیلی زود و روی اشتباه مسلم خط دفاعی اش گل خورد. بازی به دقیقه بیست‌تر رسیده بود که پرسپولیس با دو گل از حریفش عقب بود و هر کسی می‌داند برگرداندن این نتیجه در زمین تیمی چون الدحیل کار آسانی نیست. چیزی که در پایان بازی هم ثابت شد و پرسپولیس علی‌رغم اینکه در ادامه بازی مالکیت توپ را در اختیار داشت و پاس‌های بیشتری هم نسبت به تیم حریف داده بود اما سرانجام بازنده بازی بود چون در همان ابتدای بازی و روی دواشتباه مهلک بازیکنانش دروازه‌اش باز شده بود. این اتفاق شاید در جای درستی افتاد. در اولین روز لیگ قهرمانان آسیا و درسی شد برای پرسپولیس که بدانند در این سطح از رقابت هادر آسیا جایی حتی برای یک اشتباه‌کوچک نیست. البته که انتظار می‌رود تیمی که با همین ترکیب چند سالی است در این رقابت‌ها حاضر است و حتی یک سال تا فینال هم پیش‌رفته حرفه‌ای‌تر از اینها عمل کند و دادن چنین تذکری به شجاع خلیل‌زاده و کنعانی زادگان بی‌مورد باشد اما نتیجه روی تابلوی ورزشگاه در پایان بازی به ما نشان داد که هنوز چقدر با حرفه‌ای شدن فاصله داریم.

۲ «الدحیل بابت اشتباهات ما را تنبیه کرد.» این جمله یحیی گل محمدی در کنفرانس پس از بازی الدحیل - پرسپولیس بود. سرمربی پرسپولیس می‌دانست که اشتباه با تیمش چه کرده است اما انگار نمی‌دانست که واکنش تیمش پس از اشتباه بدتر از آن اشتباه بود. کارشناس داوری به سعید مظفری‌زاده، بازیکنان پرسپولیس خرده گرفته است: «در صحنه گل اول تیم الدحیل، برخورد مانژوکیچ با نادری نمی‌توانست خطا باشد. نادری خودش تعادل خود را از دست داد. ضمن اینکه در ادامه توپ از خط عرضی عبور نکرد و بنابراین گل سالم بود. این گل محصول اشتباه مدافعان پرسپولیس بود که بازی را رها کردند و به سمت داور رفتند تا مهاجم الدحیل گل را به ثمر برساند. این اشتباهات را قبلاً هم در فوتبال مان شاهد بودیم ولی متأسفانه برای بازیکنان مادرش نمی‌شود.» مسأله پرسپولیس اما فقط این اشتباه نبود. مسأله اصلی قرمزها حتی این نبود که تا دقیقه ۱۳ دو گل از الدحیل پذیرفتند. مسأله مهم‌تر این بود که چرا پرسپولیس از دقیقه ۱۳ تا ۹۰ توان تغییر نتیجه را نداشت. ۷۷ دقیقه برای جبران هراشتباهی کافی بود اما پرسپولیس راهش را بلد نبود، ایده‌ای برای این وضعیت نداشت و این از اشتباه بازیکنان در صحنه گل برای هر تیمی خطرناک‌تر است.

یحیی گل محمدی می‌توانست پیش‌بینی کند که در بازی با الدحیل تیمش می‌تواند دقایقی را از حریف عقب بیفتد اما یحیی برای این دقایق برنامه نداشت یحیی اتفاقاً

بزرگ‌نمایی اشتباه شجاع، نادیده گرفتن واکنش غلط بعد از گل‌های حریف

پرسپولیس آن ۷۷ دقیقه چه کار می‌کرد؟

خوش‌اقبال بود که ۷۷ دقیقه فرصت جبران داشت اما از این فرصت بزرگ هیچ بهره‌ای نبرد. همه اشتباه بازیکنان در صحنه اعتراض به داور را بزرگ جلوه داده‌ایم اما این اشتباه نمی‌تواند بزرگ‌ترین دغدغه پرسپولیس برای آینده باشد. این اشتباهات را می‌توان با تذکر تکرار نکرد اما برای بازی با ایده‌های متنوع در وضعیت‌های مختلف با چند تذکر کاری انجام نمی‌شود. تیم به ایده‌هایی نیاز دارد که به وقت‌های گوناگون توان اجرایش را داشته باشد. آمار وارقام می‌گوید که خلیل‌زاده در مقابل الدحیل ۸ دوتل هوایی داشت که در اکثر آنها پیروز شد. او ۶ کنش دفاعی داشت و بیشترین تعداد خطا در بین مدافعان را نیز به نام خود ثبت کرد اما صحنه‌ای که شجاع، مانژوکیچ را رها کرد و به سمت داور رفت، در شبکه‌های اجتماعی باز خورد و باز نشر بسیار زیادی داشته و هواداران پرسپولیس نسبت به واکنش مدافع خود ناراضی هستند. یحیی گل محمدی هم می‌تواند خوشحال باشد که مقصر این شکست نیست و اشتباهات بازیکنان منجر به شکست تیمش شده اما واقعیت این نیست و پرسپولیس در ۷۷ دقیقه پس از ۲ گل الدحیل نتوانست از بازیکنانش بازی مؤثری را طلب کند. یحیی حالا با واقعیت‌هایی درباره ضعف‌های تیمش مواجه است اما نمی‌دانیم چقدر آنها را باور کرده است.

راه اصلاحات ساختار هجومی پرسپولیس که حالا مهاجمی در قواره استوکس هم دارد، پذیرفتن و باور مشکلات است و نه فقط بزرگ‌نمایی یک اشتباه.